

Geruchten

(RUMOURS)

Klucht in twee bedrijven

door

NEIL SIMON

vertaling

Nicolet Steemers

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **GERUCHTEN - RUMOURS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **NEIL SIMON** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Telefoon (03)3.66.44.00.**

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Chris Gorman - vrouw, midden dertig
Ken Gorman - man, ongeveer veertig
Claire Ganz - vrouw, in de dertig
Lenny Ganz - man, voor in de veertig
Ernie Cusack - man, begin vijftig
Cookie Cusack - vrouw, in de veertig
Glenn Cooper - man, in de veertig
Cassie Cooper - vrouw, in de dertig
Agent Welch - man
Agent Pudney - vrouw, achter in de twintig

TIJD:

Het heden

DECOR:

Een groot, smaakvol gerestaureerd, Victoriaans huis in Sneden's Landing, New York. Ongeveer veertig minuten van het centrum. Ondanks de ouderdom en rijkelijk versierde voorgevel is het interieur modern, zwart-wit en sprankelend schoon. Een deur rechtsvoor leidt naar een hal. Rechts van de deur bevindt zich een toilet. Een trede omlaag bevindt zich de grote, comfortabele zitkamer. De meest dominerende kleur is wit. Er zijn twee zitgroepen in de zitkamer.

Rechts een zitbankje en twee stoelen. Voor het zitbankje, vlak bij het toilet, bevindt zich een tafel met een telefoon (met een lang snoer). In het midden van de zitkamer staat een grote sofa met een koffietafel. Twee stoelen links van het toneel horen bij deze zitgroep. Aan de linkermuur hangt een spiegel in een sierlijke lijst. Tegen de achterwand staat een mooi wandmeubel met daarin een rijkelijk van drank voorziene bar en een stereomeubel. Hier tussen in bevindt zich een (gesloten) deur naar de kelder. De trap bevindt zich in de zitkamer en loopt met een bocht naar een overloop en twee deuren; beiden slaapkamers. Op de overloop een reling. Links op de overloop is een doorgang die naar een hal en nog meer slaapkamers leidt. Voor deze doorgang bevindt zich het verlengde van het balkon, dat als speelruimte gebruikt kan worden. Links in de zitkamer geven dubbele deuren toegang tot een eetkamer en aansluitend een keuken. Een groot raam boven de voordeur geeft uitzicht op de boomgaard in de achtertuin. Een groot raam in de rechtermuur geeft uitzicht op een grasveld en daarachter de oprijlaan. De koplampen van naderende auto's kunnen door dit raam gezien worden.

EERSTE BEDRIJF

(als het doek opgaat, is het ongeveer half negen 's avonds op een zachte avond in mei. Chris Gorman, een aantrekkelijke vrouw, midden dertig, loopt zorgelijk te ijsberen, kijkend op haar horloge, bijtend op haar nagels. Ze is elegant gekleed in een (design) avondjurk. Ze kijkt naar de telefoon, dan weer op haar horloge. Ze lijkt een beslissing te nemen en loopt naar het sigarettendoosje dat op de koffietafel staat. Ze pakt er een sigaret uit, legt deze dan weer terug)

CHRIS: Oh, God! *(plotseling gaat de deur naar Charley's slaapkamer op de overloop open, en Ken Gorman, ongeveer veertig jaar, gekleed in een smoking, loopt naar de reling. Hij ziet er verhit en opgewonden uit. Beiden spreken snel, gehaast)*

KEN: Heeft hij al gebeld?

CHRIS: Dan zou ik je wel geroepen hebben.

KEN: Bel hem nog eens.

CHRIS: Ik heb al twee keer gebeld. Ze zoeken hem op... Hoe is het met hem?

KEN: Ik weet het niet. Hij bloedt als een rund.

CHRIS: Oh, God!

KEN: De hele kamer zit onder. Ik begrijp niet waarom mensen hun kamers wit schilderen... Als hij over twee minuten nog niet gebeld heeft, bel dan het ziekenhuis maar.

CHRIS: Ik denk dat ik een sigaret nodig heb, Ken.

KEN: Helemaal niet. Niet na achttien maanden. Beheers jezelf een beetje, wil je? *(hij haast zich de slaapkamer weer in, sluit de deur achter zich. Zij begint weer te ijsberen)*

CHRIS: Niet te geloven. Dit gebeurt niet echt. *(ze loopt naar het doosje sigaretten. De telefoon gaat)* Oh, God! *(ze roept uit)* Ken, de telefoon gaat! *(maar hij is weg. Zij loopt naar de telefoon en neemt de hoorn op)* Hallo? Dokter Dudley?... Oh, dokter Dudley, ik ben blij dat u het bent. Uw antwoordservice zei dat u in de schouwburg zat. *(Charley's slaapkamerdeur gaat open. Ken kijkt naar buiten)*

KEN: Is dat de dokter?

CHRIS: *(in de hoorn)* Ik zou u anders nooit gestoord hebben, maar dit is een noodgeval.

KEN: Is dat de dokter?

CHRIS: *(in de hoorn)* U spreekt met Chris Gorman. Mijn man Ken en ik zijn goede vrienden van Charley Brock.

KEN: Is dat de dokter?

CHRIS: *(draait zich om, houdt de hoorn tegen haar lichaam, schreeuwt naar Ken)* HET IS DE DOKTER! HET IS DE DOKTER!

KEN: *(kwaad)* Waarom zeg je dat dan niet meteen? *(hij gaat weer naar binnen, sluit deur achter zich)*

CHRIS: *(in de hoorn)* Dokter Dudley, ik ben bang dat er een ongeluk is gebeurd.... ik zou onder andere omstandigheden mijn eigen huisarts gebeld hebben, maar mijn man is advocaat, en gezien de situatie, leek het hem beter om Charley's eigen dokter in te schakelen... Nou, we kwamen hier net tien minuten geleden aan.. en op het moment dat we uit onze auto stapten, hoorden we plotseling een enorme... *(Ken komt plotseling de slaapkamer weer uit)*

KEN: Niets zeggen!

CHRIS: *(tegen Ken)* Wat?

KEN: Niet vertellen wat er gebeurd is!

CHRIS: Niet vertellen?

KEN: Doe nou maar wat ik zeg.

CHRIS: En Charley dan?

KEN: Niets aan de hand. Het was maar een schampschot. Vertel hem niet over het geweeschot.

CHRIS: Maar ze hebben de dokter speciaal uit het theater gehaald.

KEN: Zeg maar dat hij van de trap afviel en zijn hoofd gestoten heeft. Alles is goed met hem.

CHRIS: En al dat bloed dan?

KEN: De kogel is door zijn oorlel gegaan. Het stelt niets voor. Ik wil niet dat die dokter het weet.

CHRIS: Maar ik heb al gezegd dat we, toen we uit onze auto stapten een enorme... wat hoorden? Wat hoorden we?

KEN: *(loopt naar beneden)* We hoorden...

CHRIS: *(in de hoorn)* Een ogenblikje, dokter.

KEN: *(denkt na terwijl hij naar beneden loopt)* We hoorden... We hoorden... We hoorden... en enorme... BONS!

CHRIS: Bons?

KEN: Toen hij van de trap afviel.

CHRIS: Goed. Oké. Ja, dat is het. *(in de hoorn)* Dokter Dudley? Neem me niet kwalijk. Ik moest even met mijn man overleggen. We hoorden een enorme BONS! Het bleek dat Charley was gevallen toen hij de trap opliep.

KEN: AFliep! Hij liep de trap AF!

CHRIS: De trap af. Maar alles is goed met hem.

KEN: Hij zit in bed. Hij zal hem morgen wel bellen.

CHRIS: Hij zit in bed. Hij zal hem morgen wel bellen.

KEN: U!

CHRIS: U! Hij zal U morgen wel bellen.

KEN: Het spijt je dat je hem gestoord hebt.

CHRIS: Het spijt me dat ik u gestoord heb.

KEN: Maar alles is echt in orde.

CHRIS: Maar alles is echt in orde.

KEN: Bedankt. Tot ziens.

CHRIS: *(tegen Ken)* Waar ga je naar toe?

KEN: HEM! HEM moet je bedanken en "tot ziens" zeggen.

CHRIS: Oh. *(in de hoorn)* Bedankt en tot ziens, dokter.... Wat?..

Een ogenblikje. *(tegen Ken die al weer naar boven loopt)* Is er sprake van duizeligheid?

KEN: Nee. Geen duizeligheid.

CHRIS: *(in de hoorn)* Nee, geen duizeligheid... Momentje. Kan hij zijn ledematen bewegen?

KEN: *(gegergd)* Ja! Hij kan alles bewegen. Leg neer die hoorn.

CHRIS: *(schreeuwt tegen Ken)* Ze hebben hem uit de "Phantom of the Opera" gehaald. *(in de hoorn)* Ja, hij kan alles bewegen.... Wat? *(tegen Ken)* Praat hij onduidelijk?

KEN: NEE! NEE, HIJ PRAAT NIET ONDUIDELIJK!

CHRIS: *(tegen Ken)* Schreeuw niet zo. Hij kan je woordelijk verstaan.
(in de hoorn) Nee, hij praat niet onduidelijk.

KEN: Ik moet terug naar Charley. *(Ken wil zich terugtrekken in Charley's kamer)*

CHRIS: *(in de hoorn)* Last van wat? *(tegen Ken)* Last van oorsuizingen?

KEN: Niet te geloven... Nee. Zeg maar van niet.

CHRIS: *(in de hoorn)* Ja. Een klein beetje last van oorsuizingen.

KEN: Ik zei toch dat je nee moest zeggen?

CHRIS: Het klinkt geloofwaardiger om wel wat oorsuizingen te hebben.

KEN: Jezus!

CHRIS: *(in de hoorn)* Wie? Zijn vrouw? Myra?... Ja. Myra is hier.

KEN: *(rent naar beneden)* Ze is hier NIET. Vertel hem nou niet dat ze hier is. Voor je het weet wil hij haar ook nog spreken.

CHRIS: *(in de hoorn)* Dokter Dudley? Foutje. Ze is niet hier. Ik dacht van wel maar het blijkt niet zo te zijn.

KEN: Ze is net weg. Ze kan ieder moment terug komen.

CHRIS: *(in de hoorn)* Ze is net terug. Ze kan ieder moment weg gaan. Ja, ik zal vragen of ze u terug belt. *(Ken gaat weer naar boven)* Goed... dank u, dokter Didley, dokter Dudley. Geniet maar van de voorstelling. Ken en ik hebben hem ook gezien. Geweldig... Met name het tweede bedrijf. Wie speelt vanavond het phantoom?

KEN: Ga je die hele verduvelde musical nog eens doornemen? *(Ken gaat Charley's kamer binnen)*

CHRIS: Oh, Charley roept me. *(roept uit)* Momentje, Charley! *(in de hoorn)* Hij klinkt al een stuk beter. Ik zal maar eens naar hem toe gaan. Ja, dokter, dat zal ik doen. *(ze hangt op, woedend op Ken)* Doe dat NOOIT weer. Hij zal het wel een raar gedoe vinden. Ik heb niet een keer zijn naam goed uitgesproken.

KEN: *(komt de slaapkamer uit)* Als er weer iemand belt, neem dan niet op. *(hij wil de slaapkamer weer in gaan)*

CHRIS: Waarom moest ik van jou dan de dokter bellen?

KEN: Omdat ik eerst dacht dat de kogel door zijn hoofd was gegaan in plaats van zijn oorlel. Maak eens een dubbele wodka voor me. Ik heb Charley onder de douche gezet.

CHRIS: Als hij verdrinkt, bel je zelf maar. *(Ken gaat de slaapkamer in)*
Ik begrijp niet hoe het toch komt dat wij hier altijd als eersten zijn.
(ze schenkt de wodka in) Nog nooit in ons leven zijn wij ergens te
laat gekomen. Helaas. Anders waren anderen voor deze
puinhoop opgedraaid. *(ze loopt weer naar het sigarettendoosje.*
De deurbel gaat. Ze maakt een lichtsprong van schrik) Oh, SHIT!
Shit shit shit shit! *(de slaapkamerdeur gaat open. Ken komt naar*
buiten)

KEN: Wie is dat? Wie is dat?

CHRIS: Sta ik soms bij de deur? Zie je soms mensen hier binnen?
Dacht je dat ik rolschaatsen droeg?

KEN: Geef me even een minuutje bedenktijd.

CHRIS: Neem rustig de tijd, want ik ben niet van plan een deur open
te doen. Ik spreek alleen met dokter Dudley.

KEN: Goed. Het moet Lenny zijn, of anders Ernie. We moeten de deur
wel open doen.

CHRIS: Je hebt armen. Gebruik ze maar eens.

KEN: Ik moet Charley nog afdrogen en zijn oor verbinden. Vertel nog
aan niemand wat er gebeurd is. Ik moet even nadenken. Kun jij
ze niet even afleiden?

CHRIS: Zijn beste vrienden komen op zijn tienjarig huwelijksfeest, zijn
vrouw is er niet, hij schiet zichzelf door zijn oorlel en ik word geacht
over koetjes en kalfjes met ze te ouwehoeren?

KEN: Poging tot zelfmoord is een misdad, om het nog maar niet eens
te hebben over het schandaal dat er van zou kunnen komen.
Charley is vice-burgemeester van New York. Hij is mijn cliënt en
mijn beste vriend. Ik moet hem wel beschermen, vind je niet?
Speel nou alsjeblieft even voor gastvrouw totdat ik heb bedacht
hoe we ons hieruit moeten redden. *(de deurbel gaat weer)*

CHRIS: Gastvrouw spelen? Er is niets te eten, geen ijs in de emmer.
Waar is de hulp? Waar is de kaasfondue? Waar is Myra? Wat
moet ik doen tot jij terug komt. Ezeltje Prik?

KEN: Je bent zelf ook advocaat. Kun je dan niets bedenken?

CHRIS: Contracten! Ik sluit contracten af! Als iemand hier binnen loopt
en een contract af wil sluiten, HEB IK DAAR GEEN ENKELE
MOEITE MEE!

KEN: Rustig. Kalm aan. ik ben zo terug. *(de deurbel gaat weer)*

CHRIS: Schuif Charley een paar pantoffels aan zijn voeten en zeg dat hij zelf open moet doen.

KEN: *(schreeuwt)* Rustig! Drink mijn wodka maar op.

CHRIS: Waarom zou wodka beter werken dan een paar trekjes aan een sigaret?

KEN: Omdat ze allemaal weten dat je gestopt bent en als ze je hier zien roken weten ze meteen dat er wat aan de hand is.

CHRIS: Bedoel je dat het normaal zal overkomen als ik in elkaar zak aan hun voeten? *(de deurbel gaat (ongeduldig) Ken rent de slaapkamer in en sluit de deur achter zich. Chris loopt naar de voordeur. Ze opent de deur. Claire komt gehaast binnen, een aantrekkelijke vrouw in een avondjurk. Ze houdt een zakdoek tegen de zijkant van haar mond gedrukt, een handtas in haar andere hand)* Claire, lieverd, je ziet er fantastisch uit. Waar is Lenny?

CLAIRE: *(terwijl ze naar binnen loopt)* In de auto. We hebben een ongeluk gehad. Een gloednieuwe BMW, twee dagen oud, de zijkant is helemaal ingedeukt. Zeg het maar niet tegen Charley en Myra. Ik wil hun avond niet verpesten. *(ze loopt naar de spiegel en bekijkt haar gezicht)*

CHRIS: Oh, God! Ben je gewond?

CLAIRE: Mijn lip zwelt op. *(kijkt in de spiegel)* Oh, Jezus. Ik lijk wel een trompetspeler.

CHRIS: Waar is Lenny?

CLAIRE: Hij komt eraan. Hij loopt langzaam. Hij heeft een whiplash. Zijn veiligheidsriem zat om zijn nek. Hij werd er helemaal door omhoog getrokken. Ik heb hem maar even laten bungelen.

CHRIS: Oh, lieverd, wat erg. Kan ik iets doen?

CLAIRE: Vertel het maar niet aan Myra. Dit feestje betekent zoveel voor haar. *(Lenny komt op via de voordeur. Hij heeft een smoking aan. Een hand ligt op zijn pijnlijke nek, in de andere hand houdt hij een cadeau)*

LENNY: *(heeft pijn, maar weet toch een glimlach op te brengen. Zijn nek is stijf)* Hallo, Charley! Dag, Myra! We zijn er, jongens!

CHRIS: Ze zijn boven, Lenny.

LENNY: *(tegen Chris)* Heeft ze je verteld wat er gebeurd is? Een of andere geflipte idioot kwam met zijn auto als een raket zijn garage

uit. Ik heb nu vier deuren aan een kant.

CHRIS: Hoe gaat het met je nek?

LENNY: Uitgerekt, ook aan een kant. Ik voel me net een schilderij van Modigliani. *(hij loopt naar de telefoon)*

CHRIS: Wil je iets drinken?

LENNY: Ik denk niet dat ik kan slikken op schouderhoogte.

CLAIRE: En dat nu juist op een avond als deze.

LENNY: Dit is hun cadeau. Steuben glas. *(hij schudt de doos op en neer. We horen gebroken glas rinkelen)* Als iemand anders lijm voor ze meeneemt, dan hebben ze toch nog een leuk cadeautje. *(hij begint voorzichtig een nummer te draaien)*

CLAIRE: *(bekijkt haar mond in een handspiegel)* Ik had de punt van mijn tong wel kunnen verliezen. Dan had ik de rest van mijn leven Gallisch gesproken.

LENNY: *(wachtend aan de telefoon)* Een gloednieuwe, brandschone auto, nog nooit door een mens aangeraakt. Gepoetst en in de was gezet door Duitse vrouwen uit München en nu ziet hij er al uit als een oorlogsmonument. *(in de hoorn)* Hallo? Met Leonard Ganz. Is dokter Dudley aanwezig?

CHRIS: Dokter Dudley?

LENNY: *(in de hoorn)* Ja. Ik heb een whiplash... Oh... Weet u ook in welke schouwburg?

CHRIS: Oh, God. Ik ben dringend aan een sigaret toe.

LENNY: Zou u dat willen doen? Het is belangrijk. Ik ben bereikbaar op... *(hij kijkt naar de telefoon)* 914-473-2261... dank u vriendelijk. *(hij hangt op)*

CLAIRE: Ik moet mijn maag tot rust zien te brengen. Is er niets te eten? Een snee brood, ofzo?

CHRIS: Tjee... Ik zie niets.

CLAIRE: Geen brood? Waar is de kokkin? Mai Li? Zij maakt heerlijke sandwiches.

CHRIS: Mai Li? Ik heb haar niet gezien. Ik denk dat ze deze week vrij heeft.

CLAIRE: Juist in de week van hun tienjarig huwelijksfeest?

CHRIS: Ik denk dat ze terug moest naar Japan. Haar moeder was

ziek.

CLAIRE: Mai Li is Chinese.

CHRIS: Dat weet ik ook wel. Haar moeder was op vakantie in Japan.

LENNY: *(nog steeds met zijn hand in zijn nek)* Ik kan alleen nog omhoog kijken. Ik hoop dat er alleen lange mensen op het feestje komen... Waar is Ken?

CHRIS: Ken? Naar het toilet.

LENNY: En waar zitten Charley en Myra?

CHRIS: Ze zijn zich nog aan het omkleden.

LENNY: Zijn ze nou NOG niet klaar? Wij hebben een auto-ongeluk gehad en we zijn op tijd.

CLAIRE: *(kijkt weer in de handspiegel)* Mijn lip zwelt enorm op. Ik denk niet dat ik genoeg lippenstift heb om het helemaal te bedekken.

LENNY: Zijn er geen noten of pretzels? Ik heb nog niet eens geluncht vandaag. Drie van die ellendige belastingcontroles op een lege maag. *(hij staat op)* Claire, wil je alsjeblieft een cola-light voor me halen, en iets om op te kauwen? *(hij loopt naar de trap)*

CHRIS: Waar ga je naar toe?

LENNY: Naar de plee. Daar heb ik ook nog geen gelegenheid voor gehad.

CHRIS: Daar is een gastentoilet.

LENNY: Gebruikt Ken die dan niet?

CHRIS: Nee, hij gebruikt het gastentoilet boven.

LENNY: *(wijst naar het toilet beneden)* Waarom deze niet?

CHRIS: Dat weet ik niet. Hij zei dat hij nodig moest en toen rende hij naar boven.

LENNY: Als hij zo nodig moest, is het toilet beneden dichterbij.

CHRIS: Je weet toch hoe dat gaat als je nodig moet? Je kunt niet meer ophouden met rennen.

LENNY: Maar dit is een kortere afstand.

CLAIRE: Lenny, het is geen Olympisch evenement. Waarom GA je niet gewoon?

LENNY: Dat is de reden dat ze gastentoiletten bouwen. *(loopt naar het toilet beneden)* Mocht dokter Dudley soms bellen, ik ben zo

terug. *(hij gaat het toilet in en sluit de deur)*

CHRIS: Claire, we moeten praten.

CLAIRE: *(gaat naast Chris zitten)* Wat is er?

CHRIS: Ik barst zowat uit mijn voegen.

CLAIRE: Van je jurk?

CHRIS: Nee, van de zenuwen. Ik denk dat ik het zometeen begeef.

CLAIRE: Ja, ik zie het. *(pakt hand van Chris)* Je handen zijn net ijsklompen. Er is hier iets aan de hand, of niet?

CHRIS: Oh, God. Je bent zo slim. Je merkt dingen zo snel op.

CLAIRE: Je jaagt me de stuipen op het lijf, Chris. Vertel me eens wat er toch gebeurt.

CHRIS: Goed. Ken en ik kwamen hier ongeveer tien minuten geleden aan, en toen hoorden we plotseling een enorme... *(Charley's slaapkamerdeur gaat open. Ken komt naar buiten)*

KEN: Hee, Claire! Je ziet er fantastisch uit!

CHRIS: Ja, dat zei ik ook net tegen haar. Ze ziet er geweldig uit, vind je niet? *(tegen Claire)* Is dat niet de jurk die je droeg voor "Spastische Verlamming"?

CLAIRE: Nee, deze heb ik gekocht voor "Bloedarmoede". Hallo, Ken.

KEN: Waar is Lenny?

CLAIRE: Op de wc. Waar zijn Charley en Myra?

CHRIS: *(tegen Ken)* Nog steeds bezig met omkleden?

KEN: Ja. Nog steeds bezig met omkleden.... Hoe bevalt de nieuwe BMW? Is Lenny er gelukkig mee?

CLAIRE: Ontzettend.

KEN: Heeft hij ook de nieuwste snufjes waar hij om vroeg?

CLAIRE: Meer dan dat.

KEN: Mooi.

CLAIRE: Ben je klaar op het toilet, Ken? Ik moet zelf ook. *(ze loopt naar de trap)*

KEN: Ik denk dat Myra er op zit.

CLAIRE: Dan gebruik ik die van Mai Li wel. Roep me maar als ze terug komt uit Japan. *(ze gaat de keuken in)*

KEN: *(zwaait met zijn armen naar Chris)* Kom snel naar boven! Vlug!
(Chris rent de trap op) Schiet op! *(buiten adem komt ze boven)*
Wat heb je haar verteld?

CHRIS: Ik weet het niet meer.

KEN: Je weet het niet meer?

CHRIS: Ik kon het niet volgen. Ik sprak zo snel. Waarom kunnen we ze de waarheid niet vertellen? Ze komen er toch wel achter.

KEN: Ik weet ZELF de waarheid nog niet eens. Charley mompelt nog steeds wartaal. Ga nu naar binnen. Hij vroeg naar jou.

CHRIS: Naar MIJ? Wat moet hij met mij?

KEN: Hij huilt als een klein kind. Ik kan niets voor hem doen. Hij heeft een vrouw nodig.

CHRIS: ...Waarvoor?

KEN: Om op te huilen. Laat die man in Jezusnaam twee minuten op je schouder uithuilen.

CHRIS: *(terwijl ze Charley's kamer binnen gaat)* Bloedt hij nog steeds? Ik heb twaalfhonderd dollar betaald voor deze jurk. *(ze gaat naar binnen en doet de deur achter zich dicht. Precies op hetzelfde moment komt Lenny het toilet uit)*

KEN: Oh, hallo, Len!

LENNY: *(kijkt op, krimpt in elkaar)* Oh, Jezus. *(hij grijpt naar zijn nek)* Dag, Ken. Heb je het al gehoord, van de BMW?

KEN: Ja. Gefeliciteerd. Excuseer me. *(hij draait zich om en wil weg lopen)*

LENNY: Waar ga je naar toe?

KEN: Naar de wc.

LENNY: Daar kom je toch juist vandaan?

KEN: Ja... Maar ik was toch nog niet klaar. Ik ben zo terug. *(hij gaat de logeerkamer in, op het moment dat Claire de keuken uit komt met een ongeopende zak pretzels)*

CLAIRE: Dit is heel vreemd.

LENNY: Geef hier die pretzels. *(hij grist de zak uit haar handen)*

CLAIRE: *(schenkt twee glazen cola in)* Er is genoeg te eten in de keuken, maar er is niets voorbereid.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

TONEEL
UITGEVERIJ **INK**

“Samenspelen” is ons motto